

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине** – Небојша Марковић
- **пуномоћници оштећених:** Наташа Кандић, Славица Јовановић
- **сви оптужени и**
- **браниоци-адвокати:** Бранкица Мајкић бранилац оптужених Деветака и Девчића, Градимир Налић бранилац оптуженог Радојчића, Војислав Вукотић бранилац оптуженог Крњајића, а на данашњем претресу мењаће и адвоката Јасмину Живић браниоца оптуженог Перића, Бранко Лукић бранилац оптуженог Миодрага Димитријевића и Влајковића, Бранко Димић бранилац оптуженог Јосиповића, Гордана Живановић бранилац оптуженог Јована Димитријевића, Слободан Живковић бранилац оптужених Стојановића и Бачића, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Косијера и Стевановића, Радослав Шошкић бранилац оптуженог Николаидиса.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Претрес је јаван.

Главни претрес се наставља у 09 часова и 43 минута

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

Констатује се да се испитивање сведока врши путем видео конференцијске везе успостављене са Жупанијским судом

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

у Вуковару у присуству судије Јадранке Курбел, судијског помоћника Вишег суда у Београду Јелене Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан судија Курбел. Реците ми у судници се налази сведок Ана Шалај, а за.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Сведокиња је стигла. Надам се да нас чујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујемо вас врло добро. А за овог другог сведока Ђурђицу Видић известили сте нас овим дописом да из здравствених разлога није приступила. Јел тако?

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Јучер нам је стигла документација од лечника путем факса. Ми ћемо то Вама проследити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете преко судијског.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Кад буде све комплетирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад буде комплетирано. Мислила сам преко судијског помоћника да се то достави.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Може, може али ево сутра ћемо онда све кад завршимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА АНА ШАЛАЈ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан госпођо Шалај, да ли нас чујете?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ми Вас слабо чујемо.

Сведок АНА ШАЛАЈ: Да чујете шта како сам прошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ево само моменат. Јесу ли Ваши лични подаци од оца Ивана, умировљеница, адреса Ловас, улица Дол број 2, рођени сте 1942. године, са оптуженима несродни. Јесу ли то Ваши лични подаци? Да ли разумете?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Не чујем и не могу разумети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујете нас?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Не могу ја разумети.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека Вам судија Курбел понови тамо ово.

Сведок АНА ШАЛАЈ: Да бих са Вама разговарала.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Морам упозорити веће да сведокиња мало слабије чује и евентуално ми очекујемо да би могло бити проблема са споразумевањем. Она каже да је све разумела, сада клима главом, све што је прочитано, значи није у сродству са оптуженицима и особни подаци су исти као на записнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Уколико она слабије чује, ја бих Вас онда замолила да јој поновите оно што овде се прича у судници.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Добро.

Са личним подацима као на записнику Жупанијског суда у Вуковару Кир.бр.887/07 од 22.11.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Шалај бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву понављајући ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Чујете мене је ли?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Чујем.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Заклињем се.

Сведок АНА ШАЛАЈ: Како да почнем, не знам ја од које стране, јел како је 10.10. почело.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Не, не, прво морамо увод направити и ту заклетву, па Ви поновите. Заклињем се.

Сведок АНА ШАЛАЈ: Заклињем се да ћу истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок АНА ШАЛАЈ: И да ћу истину Вам казати. Све како је било од 10.10. кад је био напад и све до 1992. док сам ја била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте.

Опоменућа, упозорена, а након полагања заклетве изјављује:

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против 14 лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет ове оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас у десетом и једанаестом месецу 1991.године, односно страдање цивила у нападу на Ловас, затим у том периоду убиства, телесна повређивања и противзаконита затварања цивила и страдање цивила приликом догађаја на такозваном минском пољу. Госпођо Шалај испричаћете суду ко је Ваш у овим догађајима настрадао, да ли сте у овом периоду били у Ловасу и све што Вам је познато из тог периода. Суд иначе има овде три Ваше изјаве, једна изјава је од, у то време Окружног суда у Шибенику од 19.2.1993.године, друга изјава је на главном претресу пред Жупанијским судом у Вуковару од 23.9.2003.године, и трећа изјава је по замолници овог суда пред Жупанијским судом у Вуковару од 22.11.2007.године. Изволите.

Сведок АНА ШАЛАЈ: Како је био напад, тако је овај 10.10. напали село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок АНА ШАЛАЈ: Долазили су са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја се извињавам. Овде очигледно имамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Градимир Налић бранилац Милана Радојчића. Овде очигледно имамо потребу за тумачем у смислу чл.105 ЗКП-а, ми сада нисмо видели да је судија пренела овај сведоку ниједну реч од овога што сте Ви прочитали и рекли везано за ово, ја мислим да овде нема услова да се саслуша овакав сведок јер ми просто и не чујемо шта се тамо догађа а сведоку не може да буде пренето све верно, очигледно без тумача. Тумач такође мора да буде заклет, ово је судски службеник а не тумач, тумач за неме и наглуве. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни нема, ни.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините, она је глува и она не чује, она не чује оно што се њој говори, за такве случајеве предвиђено је да се то одради преко тумача такође. Зар мислите заиста да је то за неме само, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок не чује добро, али оно што.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Оно што Ви говорите судија, њој се не преноси тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пренето је.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па како пренето? Ми гледамо све време судија, она уста не отвара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судија Курбел је пренела да прича о догађају у Ловасу, о нападу и свим дешавањима из тог периода. Ја сам то чула.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ми то нисмо чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жао ми је.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Приговарам овом вештачењу, сматрам да ово вештачење не може да се, пардон, сведочењу, сматрам да не може да се испитује сведок, сматрам ово просто ноторним у односу и на одредбе закона и ми сви видимо овде да се ради о једном сведочењу које апсолутно није аутентично, уз најбољу вољу госпође која је дошла и уз сво поштовање, ја сматрам да ово сведочење треба прекинути док се не обезбеди одговарајући тумач за, овај, за овакве потребе. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. Имаћемо у виду ту Вашу примедбу. Изволите госпођо Шалај, можете да наставите.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините, нисте одлучили по мом предлогу да се настави даље преко тумача, јер ово просто не можемо имати у виду, ово је ствар која се мора сад одлучити или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се тај Ваш предлог.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим за одлуку већа.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Одбија се предлог браниоца адвоката Градимира Налића да се претрес прекине и обезбеди испитивање сведока преко тумача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите госпођо Шалај.

Сведок АНА ШАЛАЈ: Како да поченем не знам ни сама. То је тако било, то већ сви знадете, већ се два-три пут диванили, то о томе како напад и тога свега. 10.10. је био напад, то су дошли тенкови у село, ал су они до десет сати све срушили и шта су хтели попалили. То су радили све наши домаћи Срби. Деветак им је био Љубан вођа јер је он исто у селу је био и отхранио се и све до 15 година, онда је изашао из села. И сад кад се вратио, онда су то радили, зашто то се питам, велико питање. И тај дан у 11 сати морали смо се предати и обиљежит се белим крпама да се зна

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

која је хрватска кућа. И тако да су нас Срби тукли, са свих страна људе наше развикавали. Дошли су код мене у 11 сати исти тај дан и тражили су оружје у мојој кући, није било оружја, мој муж то није имао. Отишли су код суседа и тамо су се с њима преговарали. Мој муж је дошао с посла, један је из Товарника Србин као ако има оружје, ал је он имао пописано све који су оружје имали ди морају ић. Тако су ишли с куће на куће, мене нису дирали као што су дирали ове поједине жене. После тога, мој муж он морао је радити присиљен. Све је радило се под пушком и под њиховом силом до 17.10. Онда је отишао на посао и свако јутро је морао ић на посао до 17-ога. Жељко Брајковић је по њега долазио и по мога сина. Морали су ићи на посао, одводио их је напоље и доводио кући све до 17-ога. 17-ога ујутро је исто дошао по њих и одвео их. У пет сати су дошли с посла, мој муж је седио на каучу а већ је било објавито да се мора доћи на састанак. Тај Жељко је опет дошао по мога сина, ја сам рекла Жељку зашто то ради? Он је само мени рекао да се не морам бојати, да он одговара за њихове животе и да им се ништа неће десити, тако да је он и Миленко Рудић покупио наше људе и одвели су их. Нису дозволили да идем и ја горе и да жене дођу за њима, јер је само викао Жељко тај да им се неће ништа десити, а ето шта се десило. Отишли су горе и тамо су их мучили у задружним тамо како се, просторије те њихове. И целу ноћ су мучили их и 18-ога ујутру су протерани. То је крај моје куће ишло, то је село, жамори тако су људи јаукали ко је могао ићи, а ко није тога су убијали путем до минског поља. Тамо кад су отишли, тамо су их с леђа потукли. Сви људи који су изгинули с леђа су погинули то је и мој муж. Ту вече су мога сина одвојили од мужа тако нисам знала три дана где је и у опћини је био и морао је за њих радити. Трећи дан је дошао и онда су ишли та тјела купити, већ су били све људи од тога лежања. Ишли смо горе код њих да их питамо ди су наши људи. Ђура Продановић је у опћини био, он је само рекао, он мора ићи да види колико је људи изгинуло и да се то није смело десити. Истина је да није се ни требало десити, ако су ти људи требали, што их нису наоружали па их пустили у борбу па шта буде. Он је рекао да то тако не иде. Тако да то није био рат, то је била пљачка и то је била освета. Тај Жељко, он је рекао у мојој кући да је његова мајка у ономе рату изгубила осморо браће и он ће то осветити. После рата их више нисам ни срела ни видела после тога. Ти људи кад су били покупити након трећег дана, саранит је на гробље, наше гробље. Јаму су ископали и донели су живо вапно да би бацили на њи да би ти људи изгорели. Не знам ко им је наредио да се то

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

донесе, тако да је то живо вапно остало на гробљу све до 1992., кад сам ја отишла то је остало. Ја сам изашла из села 1992. у шестом месецу, 04.06. Међутим, половицом другог мјесеца, ишла сам код Љубана на разговор, ту сам се сукобила са Момчиловић Душаном, он ме је питао ди је мој син, ја сам му рекла, ћутила сам први пут а други пут кад је питао рекла сам и питала сам њега ди је његов син. Он је мени одговорио да ја за његовог сина не смем питати. Ја јесам плакала и рекла сам његов се син шета по Загребу а мој лежи у каналу јер нисам знала где је. На то је Деветак мене звао да дођем горе на разговор. Отишла сам горе код њега, он је сам био у тој просторији и два човека с њиме били су онако исто ти људи имали су оне војне капуте на себи и дуге, дуге косе су имали. Нисам видла ништа тако има ли познатих или не. Деветак је мене питао зашто мој син не иде код њега и да ради за њега. Ја сам њему рекла зашто га је водио на минском пољу. И одмах смо се почели и он је мени рекао овако да се то није смело десит што се десило. Ја питам а зашто сте то, зашто си ти то направио? Он је мени одговорио «знаш Ана, истина је да су моји људи потукли и да су мучили тај народ» ал он као није крив, као да није крив за то јер су његови људи попили дрогер коњака. Ја кажем зашто си ти то њима дао? Они морају радит за мене и признао ми је да ће нас све потући и да ће све Хрвате потући. Кад сам га питала зашто, каже зато на минском пољу сви су Хрвати и он ће све потућ. Ја опет питам, па зашто смо ти ми криви, ту си се родио, и отхранио се у Хрватској и до 15 година и сад теби то засметало. 1991.године, ви сте осетили да сте ви Срби. Зашто нисте отишли 60. године у Србију кад је маса народа Срба излазило из нашег села? Он је мени само вако рекао «ово село је било српско» и он оће као да преузме јер у оном рату наши усташе да су то освојили. Ја сам њему на то одговорила «Љубане ја сам 42.године рођена, ја добро знам кад сте ви дошли и како сте почели овдје, крали сте и пљачкали сте, све ди су сами» моја мама нас троје деце имале, мој отац. А они су кад би тако ди су саме жене без људи ишли све их попљачкали. Он на то је ућутио и рекао је само тако он ће Хрватску сравнити и он ће нас тући докле год којегга буде дошел. Кад га опет питам, Љубане зашто он оће да буде, ја сам то ошутила и рекла сам му толико је тога се изменило, то нико није могао, нећеш ни ти моћи. Он је мени рекао да ме добро позна и моју маму, ја сам њему одговорила да ја познам исто њих, и њега и све његово, и оца и маму и све кога има. То смо се преговорили добро и онда ми је запретио да не смем изаћи из села никуда и да не смем изаћи

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

својом вољом и до 10 сати из куће нисам смела излазити а он би долазио и доносио би бонове и плаћао своје људе. Међутим, десило се да више бонова није било, усташких новаца није више било, хране наше није било, наши људи који су изашли из села, остало је. Они су све то попљачкали и све су то вукли на све стране. Сва возила, све што је било одвукли су доле у Шид тамо на вашариште то. Све је то тамо завршило. Кад је год дошао Љубан овде и враћа се за десет дана, петнаест, што напљачка то донесе и то буде у трговини, после ни тога више није било, трговина је била празна а ти бонови нигде нису вредели а код нас се није имало шта купит. Тако је то било, међутим, кад смо се ми растали након осам дана, мени је дошао Рајко Ловрић, он ми је дошао и рекао да морам ићи у Вуковар на дрвену пијацу у Ђанкићеву пекару да се тамо морам јавити. Ја сам њему рекла да ја не знам ни ди је дрвена пијаца и ди је то. Он је рекао, нека само дођем за колодвор, они ће ме одвести. Међутим, истину кажем, нисам хтела ићи. Ја сам рекла ко оће да ме убије и ко зна да сам ја овде, нека дође у моју кућу, ја сам се намучила и мој човек и направили кућу и тешко је скупили и ја из ње не идем. Тако је то било с њиме, он је отишао и више није ништа. После ми је дошао један прије тога је дошао један човјек онако нормално обучен и он ме је питао зашто те крпе стоје по капијама и зашто ја носим ту крпу на рукаву. Реко да знаш да сам Хрватица, да ме можеш убити. Он је наредио да ја то скинем, ја сам рекла да ја то нећу, ја се бојим. Он каже, ја ћу скинути. Тако је он скинуо ту крпу са капије и мислим можда због тога ме нису напаствовали, не знам шта би рекла. Тај је човек отишао и онда је рекао мени значи да ли су то све хрватске куће обиљежене. Ја сам рекла да јесу. Тако је то било све. 1992. године у трећем месецу, половицом трећег месеца Љубан је наредио да морамо ићи, да овај се ради њиве и раде се башће и да се све мора радит који смо остали, да ће се опет радит као што се и радило. Није се ту могло ништа направити, снег је био велик, код мене из мог дворишта су покрали ми дрва, однели, кукурузе су однели, све шта су могли, ја да нисам смела изаћи. Ишла сам у опћину, Ђура је Продановић био у опћини и одма ме је питао шта требам, ја сам њему рекла. Он је мени рекао да то не смем ником казати шта имам имам, шта немам, немам и не смем се жалити. Тако сам ја дошла кући. И овде сам код куће, шта ћу, мама ми је била болесна, борила сам се с њом и патила, доктор је долазио код ње, не могу се пожалити како је, како није, али је он дошао и он је дао ињекције, тако да је моја мама била оно мало дошла себи до четвртог месеца, онда смо

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

добили да излазимо напоље. Кад сам се са овим Љубаном разговарала онда ми је Љубан рекао да не смем ићи нукуда, да ови сви што су отишли, изашли из села у трећем месецу се морају сви вратити и да ће се сви вратити назад и да он зна сви ди су који смештени. Ја сам њега питала како сад ти знаш ди је ко смештен? Он је знао. Њему је све рекао Туна Амбринац, он је ишао са нашим људима 23.12. и видио је ди се који сместио и вратио се назад, тако да је он знао колико још има наших људи и младежи у животу јер је он наредио да на минско поље од 16 година до 50 година да се сви покупе. Тако су те младиће све извукли и сви отишли на то минско поље. Тако се то све, све је то тако ишло тешко али само мислим то је све Деветак крив, то његово дело јер се он с тим захвалио Хрватској што га је Хрватска хранила и њега и све те наше домаће Србе, сви су се били противили и сви су били против нас, зашто? Питање је то тешко. А одговора нема. То је било све док сам ја била тамо и тако сам прошла. Тукли су и разбијали све што су могли, палили су куће, палили су немило куће и наш народ и тад је који сусед морао отићи и тако Љубан дође, он је долазио сваки десет дана кад се војска мења онда он долази у село и онда смо одмах знали да ће се истеривати. Његови су људи долазили, три месеца радиш за 500 бонова, није им било право, он им је рекао «или куглу или ради», то ми је рекао један човјек што се десило у суседе, моји суседи кад су отишли тај је човек ту дошао и тако ми се жалио, ја ту нисам ништа могла. Каже њих је шесторо, 500 бонова за три месеца, ја с тим немам ништа. То је било док сам ја била и тако сам ја прошла све то скупа, а његов брат Деветак Драган, Љубанов брат кад су негде нашли, где су нашли пилића, донели кући онда је поручио да ја дођем по те пилиће јер у мојој улици само сам ја остала, ови су сви људи отишли, мој народ је отишао, а њихов је дошао. Ја с њима нисам имала ништа. Онда сам се са Драганом јако посвађала кад сам дошла по те пилиће он је мени рекао да као немам право и да морам изаћи из села, да сам ја њега увредила. Ја сам њему рекла «тебе нико не вређа, ти си сам себе повредио», јер они су 1992. године видели да то није тако како је Љубан њима обећао и тако је Љубан остао сам, напустили су га његови. То је био Жељко Крњајић, Милан Радојчић, Милан Девчић и Драган Воркапић и његов брат што се убио, он се сам кажу убио, шта ја знам негде су, шта су радили, шта нису, само је он као да је сам, ја сам на то рекла «нека је, он је мом суседу, притиснуо њега и његову супругу уз зид и више главе пуцао, да има синове, да има и оружје». Мој сусед је рекао «ако имам синове, а

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ако имају оружје ди су синови тамо је», то је био покојни Пера Кузмић и његова супруга. Он је њих метнуо тако уз зид. После тога он се убио, морао се убити јер је невинне људе побио. Тако је то са моје стране, ја кажем оно како је било и како сам ја проживила, мене нису дирали како су жене патиле и како су силовали наше дјевојке. Миленко Рудић има усташицу у кући и две кћери има с њоме живота и живи и нашу је дјевојку младу силовао. Та је дјевојка данас у Аустралији, од срамоте и од стида отишла је што даље. То је оно о чему ја, а шта му је требало, зашто је то чинио, да се захвали, такви су наши Срби, трпим да кажем истину, мени су се под кожу завукли како су пљачкали моју сироту мајку и све им сироте удовице где су сами били и ја њих ни данас не требам и не познајем али им не опраштам. Оно што ја носим у мени нека остане, а њима како буде. Што се мене тиче нека живу хиљаду хиљадите године али нека само буде онако како је Љубан ми рекао «зуб за зуб», шта то значи, да ће ићи зуб за зуб. Ја сам Вама моје рекла, ја се извињавам, ако је оно како сам први пута тако кажем, код мене код куће кад су били ја нисам могла разговарати јер сам дошла са сахране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте завршили сад, сада ће странке у поступку да Вам постављају питања. Тужиоче изволите.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Извињавам се што нисам раније, нисам хтео да прекидам сведока, молим за дозволу да напустим претрес у 10,45, мене ће колега Лукић мењати у наставку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: И ја исто, хтела сам да се јавим али већ смо се били укључили и ја бих у 10,45 ако не завршимо, колега Живковић ће ме мењати. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан госпођо Ана, Небојша Марковић заменик тужиоца за ратне злочине. Хтео сам да Вас питам, говорили сте о Вашем мужу али нисте нам рекли његово име, како се звао Ваш муж?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Шалај Мијо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а поменули сте и сина, како се он звао?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Син се звао Шалај Владимир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете ми рећи шта је са њим било? Колико сам схватио, поменули сте да је он остао да ради после овог догађаја на минском пољу у задрузи, јесам ли добро разумео? Ваш син.

Сведок АНА ШАЛАЈ: Они су радили код Срба, кад је то било 10.10. онда су морали радити све, а и мој син после тога је морао радити до 23.12.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било са њим?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Он је жив, њега нису убили само је био у притвору у опћини нашој.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми а где он сада живи? Која је његова адреса где живи Ваш син?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Мој син сад код куће је и са мном је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са Вама на адреси?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Да, он је са мном код куће, а има двоје деце и остао је жив, шта је претрпио то он зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Поменули сте овде Ваше контакте са Љубаном Деветаком, а помињали сте и Милана Девчића, Милана Радојчића и Жељка Крњајића, јесте Ви ту тројицу људи познавали пре ових догађаја? Значи Милан Девчић, Милан Радојчић и Жељко Крњајић, то су по подацима из оптужнице људи који су рођени у Ловасу, па Вас питам да ли сте Ви њих пре познавали пре ових догађаја?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте их за ово време док је то трајало у октобру односно у десетом и једанаестом месецу 1991. да ли сте неког од њих сретали, ако јесте у којим приликама?

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Да ли можете поновити питање сведокињи молим вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Милана Девчића, Милана Радојчића и Жељка Крњајића сретала у октобру односно у десетом и у једанаестом месецу 1991., значи након заузимања Ловаса?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Крњајић јесте правио зла, истеривао је народ наш, увече је истеривао једно друштво покупио је јако пуно јер је био бесан на Деветака што му Деветак није давао оно што је обећао, а и прије код тога напада, он је исто палио наше куће и истеривао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте га Ви видели у то време, јесте га срели негде? Молим?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Јесте, видјели смо како га не би видјели кад је ишао и истеривао нас је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је то било?

Сведок АНА ШАЛАЈ: У свакоме тенку што су дошли у Ловас био је по један наш домаћи Србин. Био је тај Крњајић и био је Радојчић Милан, тако да ови нису знали које су куће хрватске али је увек био понеки Србин с њима у тенку. Пред мојом кућом су стајала четири тенка и они су рекли «ми не знамо ко је Хрват, ко је Србин». Тако је Деветак њима

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

наредио као да су Срби потучени, а не Хрвати, док су они скужили пуно је Хрвата отишло. Како је која војска долазила Деветак се увек бранио да су Срби потучени, то је било Љубаново дело и његово је то све направито.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми тад кад сте разговарали са Деветаком, ово што сте нам причали, како је он био обучен тада да ли се сећате?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Тако му је било, он ћути, ништа не говори како му је, а ови су мучени, муж је био мучен и избушен и отеран на минско поље, тако су они све мучили, све једне по једне. Има њих доста и доста који сад умрли недавно што су радили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам Вас питао ко је мучен, него кад сте Ви отишли.

Сведок АНА ШАЛАЈ: Све то наши Срби што су у селу с нама живели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питао сам Вас кад сте Ви отишли и разговарали са Деветаком, да ли се сећате кад сте разговарали са њим, како је он био обучен? Шта је имао на себи? Је ли имао цивилно одело, неко војну униформу или како?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Не знам Вам ништа више то говорити. Па не знам, имали су то шарена одела, имали су шарена одела, али после су понеко Милан Девчић он је имао ово војничко зелено одело, а већином су имали та шарена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Љубан Деветак какво је имао одело?

Сведок АНА ШАЛАЈ: То су имали на себи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам Вас за Љубана Деветака, не више за друге, какво је Љубан Деветак имао?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Ја то нисам видела какве ознаке има, то не могу казати то нисам видела те ознаке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли имао униформу?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Униформа је цела била тако шарена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Причали сте како сте морали да носите крпе око руке и да буде испред куће. Од кога сте Ви чули да то мора да се ради, да ли се сећате? Ко је то наредио?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Јој богме ја не знам више ко је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања. Хвала.

Сведок АНА ШАЛАЈ: Тешко ми је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан госпођо Шалај, Бранкица Мајкић адвокат, бранилац оптуженог Љубана Деветака и Милана Девчића. Ја

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ћу врло кратко, судија могу ли питања преко суда да преноси судија Курбел или директно са сведоком с обзиром да је проблем, а бојим се да и ја мало тише говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците питање па ћу ја да поновим.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је 10.10. видела Љубана Деветака?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте оног дана када је био напад 10.10.1991. године видели Љубана Деветака?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Кад је био напад били смо скупа сви у кући и у кући смо били јер ми немамо подрума, немамо куда, то је све, свако својим кућама је био, ко је имао подрум имао је, ко није није, а камо да идемо. Љубан је био у селу, кад је био напад Љубан је био у селу и он је био у тој згради у центру јер он је био вођа тога и он је то повео, Љубан и био је стално и кад је било на минско поље, исто је био у селу и он је то све видио и кад је било готово на минском пољу кад су потукли онда се неки мајор појавио као за пет минута је стигао и рекао да се то није смјело, ди је био прије пет минута, а Љубан је био цијело време ту кад се то радило, е кад Љубана нема онда ни они не праве зла.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Није било питање, питање је било конкретно, да ли га је сведокиња видела 10.10., не шта су њена сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Шалај, како знате да је Љубан био тог дана у селу кад је био напад?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Судија ако дозволите не интересује ме како зна, само да ли га је она видела? Значи то је моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па она ће на то да одговори, видела сам га, чула сам или како. Одакле Вам сазнање да је Љубан оног дана кад је био напад био у селу?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Кад је био напад Љубан је био у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како то знате?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Како знате, да ли знате или само мислите да је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га Ви видели или сте чули од неког?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Љубан је кад је год дошао у село зла би било и он је био то вођа и он је то све наређиво, само он, јер кад њега нема у селу село је мирно, јер он је то све те своје Србе побунио и он је то вођа био тога и они су, тај напад је дошао 10.10. као да у десет сати, а до десет сати они су пола села потукли јер су дошли са супротне стране, нису дошли цестом како је требало доћи. Цестом су дошли

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

тенкови једни, а преко њива су дошли други тенкови, било је тако цело село опколито да ниси могао изаћи никуда из села, то је све његово дело јер је знао како село стоји. Кад Љубан није био у селу једне суботе па се појавила нека војска долази у село сви су побегли из села, онда су сви изашли из села и ови што су дошли и ови наши Срби и били два дана, ди су били не знам, и онда су се вратили назад опет у те куће, тако то иде, кад је Љубан у селу зла и немира јер он наређује и доноси, ја вам говорим истину ако ћете ми веровати верујте, а ако нећете ваша воља, ја више не могу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Судија ако дозволите, мислим да имамо проблем, јер покушала сам да питања сведем на врло једноставна и кратка да може одговорити са да и не, ја и даље нисам добила одговор мислим и поред Вашег труда, просто сведок је изнео тешке оптужбе ја не знам како даље да наставимо са испитивањем, ја и даље не знам да ли га је сведокиња видела или не, а мислим да је то једно од најједноставнијих ствари које може да се пита, па ето просто молим за помоћ у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу да поновим питање, госпођо Шалај да ли сте на дан кад је био напад видели Љубана Деветака?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Љубан јесте био и видели смо га да је он тај дан кад је био напад Љубан је био у селу и видели смо га и сви смо знали да је то његово дело и само он и кад је било минско поље исто је био.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро.

Сведок АНА ШАЛАЈ: Видила сам га, казаћу вам и како. Ишла сам горе у село и он је ишао горе у центар у ту зграду и он је тамо ишао али је већ оно све било заузето и ишли су улицом и палили куће и убијали су.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Сад ми реците.

Сведок АНА ШАЛАЈ: Није се Љубан крио од никога, он је слободно се шетао.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, реците ми 10.10. када кажете да сте га видели, које је то доба дана и са ким сте Ви ишли у центар?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Видила сам ја њега три-четири пута и кад идем горе сваких петнаест дана, да будем, истину ћу вам рећи, није ме занимало ништа, мог народа нисам видела, онда би ишла горе у трговину да видим има ли кога. Љубан би дошао и ти младићи су око њега били и то сваких петнаест дана бих га видела кад дође тако с тим младићима нешто даје и они отилазу сваки својом страном. После сам сазнала да су то бонови. То је било сваких петнаест дана ујутро, а тај

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

дан исто кад је био напад био је до подне и он је наредио то све јер смо га видели сви, кажем он се није крио, он је тражио прије тога да га пустим наше село да прође кроз село, Шаренград и тамо друга села, а није рекао да ће нападати, после је дошло и до напада и до свега. Нисам га само ја видила, видели смо га сви, ко је год хтео видети видио је, он се није крио, он се држао као да је Бог ловаски. Тако нам је он рекао и нека му буде како му буде.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Сведок је у својој изјави 1993. године рекла «Ја нисам никада излазила из куће и четници ме никада нису позивали» зато питам овај излазак 10.10. ако може да одговори, са ким је била и где и када временски гледано тог дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судија Курбел, да ли сте чули ово питање браниоца или морам ја да поновим?

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Чули смо, сада ћу ја поновити сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: С тим што бих молила ако може да јој предочи да је рекла да никада није излазила из куће.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Тај дан први дан када су улазили у село, Ви сте рекли да сте видјели Љубана, јесте Ви сами били на улици?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Јесам видела?

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Јесте Ви били сами или сте с неким ишли?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Он је ишао у ту зграду на улици је био.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: У коју зграду?

Сведок АНА ШАЛАЈ: У центру, има у центру зграда то је он заузео, то је наше задруге зграда била и он је то заузео и он је ту био у једној просторији на другом спрату и одатле је гледао све куд се ко креће.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Ево овако, морамо се ограничити само на тај први кад је пао Ловас, јесте Ви онда смели изаћи из куће?

Сведок АНА ШАЛАЈ: То село кад је пало ишла сам горе јер је убијен мој, како бих вам рекла, моја тетка рођена. Тај први дан она је погинила и запалита њена кућа и она запалита и њен муж убијен.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Како се зове тетка?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок АНА ШАЛАЈ: Туна Јовановић и Анка Јовановићева, они су били то јутро и Цецилија Бадањак и Данијел Бадањак то јутро су они први страдали, поубијани и дошли су нам из њива са супротне стране, те су људе тукли. Љубан је био на ћошку тамо смо га видели, ја сам ишла горе да га видим, то је било око девет сати, десет ујутро.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Да ли сте били сами?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Ја сам била, а било је још народа јер смо бјежали, нисмо знали камо. Одавде су ишли тенкови цестом, а они су одавде од млина са супротне стране и тако је народ сав у гужви био и ко је на кога налетео, али смо га видели. Питала сам Љубана јер је задовољан, он је само рекао «Биће» и ја то кажем а макар и мене обесили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сведок може да каже у вези са разговорима, извините пре тога, да ли је излазила из куће или је увек била у кући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретизујте питање.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је сведок излазила из куће у десетом месецу?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Нисам излазила после тих дана јер то је све било, морали смо седети унутри и једино што су људи морали ићи радити, отилазити и долазити. Видила сам Љубана како не кад сам с њим диванила.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, кажите ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ако можете да прецизирате када сте имали разговор са Љубаном Деветаком о ком сте данас причали?

Сведок АНА ШАЛАЈ: То је било 1992. у половици другог месеца, снег је био велик кад сам с њим разговарала, онда је, ишла сам горе кажем да најпре видим како ћу с мамом код доктора, кад сам дошла горе он ме је чуо и одмах ми се јавио и рекао сутрадан да дођем у десет сати с њим на разговор и тај дан сам ишла к њему на разговор и тако сам се с њиме разговарала, али он није имао никог крај себе само два човјека, а та два човјека ја нисам видела какву ознаку да имају, били су људи обучени у капутима оним, онако војничким.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала Вам госпођо Шалај, немам више питања.

Сведок АНА ШАЛАЈ: И онда смо ја и Љубан ту диванили.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан госпођо, ја сам Градимир Налић бранилац Милана Радојчића. Реците ми јесте ли Ви пре 10.10. све време били у Ловасу?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Све је то тако како сам рекла, то је тако и готово. Срби јесу мучили Хрвате у селу. А у селу сам била стално.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми да ли је у селу било некаквих стража пре доласка, пре 10.10.?

Сведок АНА ШАЛАЈ: У селу сам била и видјела сам то и све то што је било, зато ми и је то тако. Ја нисам тражила ништа у селу само овај, што идем у трговину само да видим кога има и шта. Страже су биле прије тога, то су биле велике страже али оно је било наређење да нема ништа и да неће ништа бити. Онда одједном су те страже престале. На стражи је био и мој муж и мој син.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците госпођо.

Сведок АНА ШАЛАЈ: Доста наших људи је било.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колико је људи ваших отприлике било на тим стражама? И како су били наоружани?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Па сад како је који имао оружје, имали су то што је ваљда војска добила, како ли, мој муж није имао а на тој стражи је било оружје тамо стајало кад је дошао. Да, мој муж у млину је био на стражи и мој син, тамо је стајало оружје да има крај себе, ал није га кући носио, то је стајало тамо. Па тако, а сад, после је речено да су те, све то оружје да су они то одвезли. Срби да су дошли и да су наши морали њима предати то оружје, зато Вам не знам казати.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А одакле то оружје госпођо? Је ли Вам познато? Одакле то оружје овај, које је стража имала, како је набављено?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Јао, ја више. Није било добро а радили су шта су хтели и како су хтели, измучили су мој народ и моје људе и та стража исто док је била, било је свега на тој стражи. И одало се је по целу ноћ.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли се пуцало госпођо на тој стражи? Је ли пуцала та стража?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Стража овај, најпре су пуцали на млин на стражу ови четници, они су пуцали на млин, пуцали су, разорили су творницу гдје су радили, разорили су нашу цркву, запалили и то су срушили, чим

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

је стража прошла, да неће бити страже то је све било, а дотле се није пуцало. Ето тако.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А када је то било госпођо?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Так је било.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кад је разорена црква, млин и то? Када се то дешава, сећате ли се?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Напад је био 10.10., они су рекли до 10 сати да ће напад ал су они до 10 сати све опколили село.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Пита адвокат, када је млин нападнут био, тамо где је стража била на млину?

Сведок АНА ШАЛАЈ: А на млину је било кад су ишли на мину терали их.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Тај млин где је стража.

Сведок АНА ШАЛАЈ: Да.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Да ли знате када је нападнут?

Сведок АНА ШАЛАЈ: После страже је нападнуто, после страже је село нападнуто, да, да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А како је овај, Вама било познато одакле је Вама било познато да у 10 сати 10.10. требало да буде напад? Ко је то Вама рекао?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Не знам ништа.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли чули питање моје госпођо?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Тако су нам јавили, па тако је било у селу јавито, не знам ко је, само се је јавило да ће овако. Мој је муж ишао у село као и сваки дан на распоред и једна је Српкиња њега зауставила и рекла му је јел он, куд иде, он је рекао да иде на посао. Она је њему рекла «јел ти знаш да данас војска долази у село?». Он је рекао њој да не зна, та Српкиња, она је рекла моме мужу «иди кући и склони кога имаш у кући, војска у село долази». А Српкиња је била Сата Рудићева, Миленка Рудића мама. Она је била у селу и са њим се сукобила, мој муж је рекао њој, он не зна да ће бити то напад, њему није нико јавио и он се вратио кући, послушао ју је и вратио се кући и тако је нама рекао да не излазимо, да ће ићи, ал је то већ онамо горе са супротне стране где су дошли са тенковима, већ је та Цецилија покојна погинула. Тако је то било.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесте ли Ви или Ваш супруг или син још неком јавили овај о томе да ће бити напада на село? Од Ваших комшија мислим или родбине?

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Јесте ли Ви јавили комшијама да ће бити напад? Да ли сте јавили комшијама?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Па јесам.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Јесте.

Сведок АНА ШАЛАЈ: Кад је мој муж дошао кући онда моји суседи су око нас сви били на ногама и устали су се и тако да смо ми све једно другоме јавили и скупили смо се код Ивице Сабљака. Код њега смо се скупили, он је имао тако мали подрум, мали и ту смо се сви збили у тај подрум док је то било. Док смо и то појављали се тенкови, ишли у село и онда су пуцали из Дола горе у село.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците госпођо молим Вас, да ли Вам је познато те страже односно ти житељи Ловаса који су држали страже до 10.10., да ли су се они повукли негде и где су они одступили ако су одступили негде?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, приговарам. Није рекао сведок да су држали страже до 10.10., рекао је.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја Вам се извињавам у праву је колега, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекла је кад је стража прошла био је напад али нико није питао колико је прошло од те страже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је приговор.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Свакако, извињавам се, да, овај, реците ми молим Вас, ево овај, тужилац ме исправио, до када је држана стража? До кад су Хрвати држали стражу у Ловасу?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Како кажете за стражу. Е то нећу казати, ја сам то заборавила, само је та стража чим је почела, он је ишао на ту стражу и син и.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ајте да олакшамо. 10.10., да ли.

Сведок АНА ШАЛАЈ: А не знам казати тачно кад је почела. Престала је стража пред тај напад једно петнаест дана јел можда, петнаест дана, тако, стража је та престала. После тога као речено да неће бити ништа, али ево видиш.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите молим Вас, овај, то јутро када је почео напад на село, шта се прво чуло? И где сте се Ви налазили када је почео напад?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок АНА ШАЛАЈ: Па чуло се, неко је јавио а ко је јавио ја не знам за тај напад. Не знам ко је јавио, само је то, то је као било да ће бит напад, али да ће се јавит, али нико ништа није јавио и нисмо знали. И ујутру кад су почели пуцати и кад је то тако почело, онда смо склањали се којекуда, кад си могао и цијели дан.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А шта је почело? Шта сте Ви чули? Какву пуцњаву? Много, јесте ли чули много пуцњаве или?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Тенкове ди су пуцали горе у селу, они су најприје улазили у село са супротне стране, е с њива су долазили.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тенкови, јесу ли долазили из њива или путем?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Да ли сте видели тенкове одакле су долазили?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Тенкови су ишли, моја је кућа овако стајала, тенкови иду овако крај моје куће, па да, у село су улазили тенкови.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми, јесте ли Ви лично видели те тенкове, јесте ли Ви видели лично те тенкове?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Једни, а једни су. Јесам, тенкове сам ја видела јер су и били пред кућом мојом три тенка су стајала.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, него тај дан кад је био, кад су ушли у село, јесте ли тај улазак сам видели тенкова?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Е сад не знам о којим тенковима.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Јесте видели тај први дан када су дошли, јесте их тада видели?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Тенкове?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Да.

Сведок АНА ШАЛАЈ: Јесам, они су дошли око 11 сати у село, тенкови су дошли у 11 сати а ови што су дошли са стране преко супротне стране, они су дошли раније, они су до 9 сати већ кроз кроз целу улицу на гробље отишли. Тенкови, кад су дошли са супротне стране, па видјели смо и чули смо и видјели смо их, а ја ове, ови су овамо отишли.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А где сте се Ви налазили?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Крај моје куће.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где сте се Ви налазили док су пролазили ти тенкови? Где сте Ви били?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Кућу они мени нису дирали. Овако, од цесте моја је кућа овако, цеста је ту, и они су туда ишли тенкови.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: А Ви сте гледали кроз прозор?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Па гледала сам, на дворишту сам била и гледала у њих, у те тенкове. Отишли су горе у село и онда су се враћали и поделили су се, једни су остали ту у Дољу пред кућом.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А у колико сати је почео напад на село 10-ог и како је почео напад? Да ли је прво било артиљерије?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Они кад су долазили у село, они нису пуцали ни кад су дошли горе у село, па су се састали, јесу ови, јесу они, само су горе у селу су се састали. Онда су се вратили из села доле и доле су стали пред моју кућу тамо, то је ливада, они су ту стали и ту ноћ су пуцали, ови су пуцали горе, а одозго шта је знам ко је доле пуцао. Јер моја је кућа са северне стране остала без црепа. Један је тај из тога тенка ишао у село нешто, за шта је ишао не знам, само ме је питао кад је се то десило, ја сам рекла ту ноћ кад сте пуцали једно на друго, онда је он рекао ти одозго су пуцали на нас. Ја не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Судија, ја ако дозвољавате, поновио бих, стављам предлог да се прекине ово саслушање јер ово представља мучење и за овај, сведока и за нас све. Сведок не одговара на моје питање. Преводи му се само делимично што је разумљиво. Ја се захваљујем судији Курбел на њеном труду, али просто и даље сматрам да се овај сведок даље мора испитати преко тумача јер ово представља сада већ потпуно дезоријентисаног сведока, а ја ако наставим, а имао бих много шта да питам, то би представљало заиста један поступак који није хуман и ја стављам тај предлог и прекидам испитивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О предлогу је одлучено, према томе, идемо даље. Од бранилаца?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините, ја могу да понављам предлог у току поступка више пута, ја Вас молим да одлучите о мом предлогу с обзиром да је очигледно из овог сведочења оно што сам ја и први пут говорио, ја мислим да није срамота променити одлуку након што се саслушао сведок и оваква принципијелност суда на неусвајању ниједног предлога нашег, нас овај заиста већ брине, ја Вас молим да одлучите о мом предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се Ваш предлог. Ако хоћете, може и веће да одлучи.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да, молим Вас одлуку већа ако је могуће да се консултујете.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца адв. Градимира Налића да се претрес прекине и обезбеди испитивање овог сведока преко тумача с обзиром да сведок није глвонема особа, само слабије чује и у том смислу судија Жупанијског суда у Вуковару преноси питања сведоку.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја стављам предлог за изузеће овог већа због перманентне овај ускраћивања права на одбрану због очигледног кршења одредаба Законика о кривичном поступку када је данашњи сведок у питању, а и пре неки дан када сам био овај било ми је ускраћено право на одбрану. Овде се доводе сведоци који су оштећени, ти се оштећени не питају јесу ли они оштећени уопште, придружују се кривичном гоњењу, овај предмет се извините на изразу, води без главе и репа што се тиче познавања Законика о кривичном поступку и ја у том смислу сматрам да, овај, да сам у праву, осећам се фрустрирано, не могу да браним пред овим судом да не понављам, шта значи овај суд и шта значи осудити човека за ратни злочин на бази изјава сведока овог сведочког квалитета. Ово се понавља, предлози наши које смо ставили као браниоци раније за саслушање одређених лица укључујући и пуномоћницу оштећених, госпођу Наташу Кандић, за саслушање Јована Дуловића неки од веома важних сведока у овом поступку који су били предложени укључујући припадника МУП-а и Ђуру Продановића и остало, више нису међу живима, поступак се води већ предуго да би могло да се код оваквог сведочења прихвати љубазна услуга превођења колегинице која то чини из куртоазије, али ми не присуствујемо правом саслушању сведока. Суд без икаквог дубљег, ово веће без дубље консултације међусобне, одбија све предлоге одбране чиме знатно доприноси смањењу квалитета овог поступка и сматрам да веће треба да буде изузето због очигледног нарушавања перманентног права бранилаца и окривљених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу ког члана тражите изузеће?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тачка 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предлажем да веће одбаци овај предлог јер је постављен тако како не може на основу закона што се тиче наводне пристрасности, начина вођења, сви ови други наводи који се односе на вођење овај поступка, то постоји правни лек путем жалбе на пресуду, то се тамо решава, не овде.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за изузеће, јер је очигледно срачунат на одуговлачење овог поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље. Да ли неко од бранилаца има питања? Изволите.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ако могу судија. Очигледно због отежане комуникације са овим сведоком, ја заиста не могу да поставим ниједно питање. Ја заправо нисам добро ни чуо, ни разумео, а верујте ми, све време сам се трудио и напрезао да бих то чуо и разумео. Ето то само као једну констатацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље од бранилаца? Нема нико, од оптужених? Изволите.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја предлажем Тужилаштву да он да тумача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас да не комуницирамо на тај начин, веће је донело одлуку, одлучили смо, а то у некој паузи, ја вас молим, ево господин Деветак чека да постави питања. Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан, оптужени Љубан Деветак. Питао бих сведокињу, да ли она позна Амбринац Антуна?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Да ли познајете Амбринац Антуна?

Сведок АНА ШАЛАЈ: То је Љубан.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је Љубан, јесте, добар дан, Анка. Да ли Ви Анка познајете Амбринац Антуна?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок АНА ШАЛАЈ: То је Љубан, то је тај, Деветак.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо судија, да ли можете поновити питање сведоку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас оптужени Љубан Деветак, да ли познајете Амбринац Антуна?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Данас га је спомињала.

Сведок АНА ШАЛАЈ: Љубане, да ли се сећаш мога разговора и твога?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Анка, молим Вас, реците ми, да ли знате Амбринац Антуна?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Он пита Вас, да ли знате Амбринац Антуна.

Сведок АНА ШАЛАЈ: Љубане, да ли се сећаш.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Да ли познајете Амбринац Антуна?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо председнице, хоћете поново да не вичем ја овде.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Да ли познајете Амбринац Антуна?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Познам га, да, од раније га се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је да познаје, идемо даље.

Сведок АНА ШАЛАЈ: Да ли Ви познајете Амбринца Антуна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Шалај, нека Вам судија Курбел објасни да не можете Ви оптуженом да постављате питања, сада он Вама поставља питања.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Сведокиња је рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Ја сам покушала објаснити сведокињи, али морамо разумети њезине емоције када је након дуљег времена угледала оптуженика. Ево покушавам сада поновити питање. Значи, пита Вас да ли познајете Амбринац Антуна? Он Вас пита, да ли Ви познајете Амбринац Антуна.

Сведок АНА ШАЛАЈ: Познам Антуна Амбринца, познам га, он је у селу још и данас.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сведокиња зна, када је Амбринац напустио Ловас 1991. године?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Кад је Амбринац напустио Ловас 1991. године?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок АНА ШАЛАЈ: Није напустио, он је остао у Ловасу, он је остао у Ловасу и сада је у Ловасу стално, али он је отишао 23.12. и прегледао где су се наши људи сместили и вама су све требали.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, нисам то даље ништа питао.

Сведок АНА ШАЛАЈ: И то сте Ви мени рекли на нашем разговору.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је сведокиња имала консултације пре доласка на сведочење данас било са ким из села, са госпођом Кандић или било са киме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите сведоку питање ако није чула.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је сведокиња имала консултације било са киме из села Ловас, са госпођом Кандић пре доласка на сведочење данас?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Да ли познајете госпођу Кандић, да ли познајете?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Не познам је.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је да не познаје госпођу Кандић.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А са неким другим из села, да ли је имала консултације за долазак данас на сведочење?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Хоћете молим Вас другачије поставити питање, она не разуме реч «консултације».

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Разумете Ви, ја претпостављам, госпођо.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Ја нисам дужна преводити.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Саветовање, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Шалај, да ли Вас је у вези овога што сте данас причали, неко наговарао и учио како да сведочите, то Вас пита оптужени?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Тако је, јесте, јесте, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево преведите, госпођо Курбел ово што оптужени Деветак пита.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Питају, да ли Вас је неко саветовао како да данас говорите на суду?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Није.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: То реците суду.

Сведок АНА ШАЛАЈ: Није ме нико саветовао. Добила сам позив да морам доћи и један дан ме је једна назвала и опоменула ме је. Ја сам

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

рекла, мени није добро и ја не чујем и слабо сам и све, али ето ако морам доћи, доћи ћу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, хвала. Имам примедбе, госпођо председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Амбринац Антун или «Туна», то је иначе мој пашанац, он је 10.10'. напустио Ловас и вратио се у Ловас 1993. године тако да никада, те приче госпођине у вези са њим што је говорила, просто је чиста измишљотина, уосталом као и све остало. Ја никада нисам са госпођом разговарао и да сам разговарао, ја бих данас признао као и са другима са којима сам разговарао, тако да ме ни у униформи никада није могла да види, али ако то помаже некоме од учесника у овом поступку, ја могу и да потврдим да сам носио униформу цело време, исто као и све друго што би било евентуално потребно за успешније привођење овог поступка крају. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли даље од оптужених неко питање? Изволите.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добар дан, оптужени Девчић. Хтео бих питати госпођу Шалај, да ли је када је ишла у село, у центар, да ли је пролазила поред неког контролног пункта и где је то било, где је био тај контролни пункт?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У периоду од десетог па све ето до дванаестог месеца, до краја године 1991.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судија Курбел, да ли сте чули питање?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Да, да, ево сада ћемо. Пита оптужени Девчић, ово је Девчић, можда је поседио мало, он пита, јесте Ви видели неке пунктове након што је војска заузела село, да ли је било неких пунктова у селу војних, да ли је било?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Горе у селу ја нисам ишла када је он, о њему је била прича да он рајта и да он јако пуца, а у селу горе путеви су били отворени и да се може у село доћи и око села је све било раскрштено да се може видети, ко долази и ко излази из села.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Сведокињи очито није јасно питање, овај део питања који се односи на пункт, шта подразумевате под пунктом?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Контролни пункт који је био непосредно у близини њихове куће, па сада ако госпођа сведокиња све зна, то је једноставно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да преведемо на њен начин како би разумела, да ли је било неких стражарских кућица војних у близини њене куће где станује, са војницима наоружаним стражом?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Да ли је било војних стража након што је село заузето око Ваше куће у Вашој улици, осим ових тенкова које сте споменули? Да ли је било стража?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Моја улица, пред њом су били тенкови и то је било заузето, а и цело је село било заузето тим тенковима.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Да ли је било стражарница, да ли је било скупине војске на једном месту у Вашој улици, осим тенкова, да ли је још нешто било крај Ваше куће?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Поред моје куће није било ништа, мислим све око куће су били ти тенкови и то све, а у мојој кући није било ништа. Ја сам била сама.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Не у кући, него у улици, осим тенкова, да ли је било стражарница војних, да ли је тога било?

Сведок АНА ШАЛАЈ: То Вам нећу казати, то је овамо доле, то нисам видела, а ако је било горе у селу, то нећу рећи.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: То нисте видели?

Сведок АНА ШАЛАЈ: То нисам видела.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Госпођо председнице, ево конкретно питање, само да ми одговори са да или не, да ли је код Антуна Кризманића био контролни пункт и да ли је ту постојала рампа где су били смештени припадници ЈНА у том периоду, од 10.-ог до 18.10.1991. године, конкретно?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Код Антуна Кризманића, да ли је била нека рампа? Знате ли где је живео Антун Кризманић?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Уз централу, уз главну цесту до центра села?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Антун Кризманић, да ли знате где је живео?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Антун?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Кризманић.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок АНА ШАЛАЈ: Да.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Да ли је била тамо нека војна рампа?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Ја то нећу рећи, да ли је била или није, тамо је војска била, та кућа је била заузета, ту је војска била у тој кући.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: У чијој кући?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Антун Кризманић.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Војска је била?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Да, то је било како се улази у село, одмах крај цесте.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: И војска је све заузела?

Сведок АНА ШАЛАЈ: То је војска заузела, која, ја нећу рећи, у тој кући.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Да ли је била рампа нека?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Не знам. Нисам видела то и нећу казати.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Како знате онда да је војска била?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Војску сам видела јер су излазили из куће овамо су у село обилазили и тамо се скупљала војска у тој кући, та је жена једна изашла из куће и они су ту кућу заузели. А сада да ли је рампа била, ја то не знам, не могу казати, јер то нисам видела.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: А војску сте видели?

Сведок АНА ШАЛАЈ: А оно што сам видела, видела.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Куда сте Ви ишли па сте видели војску?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Та је војска крај цесте, а ја сам преко цесте.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: То је Ваша улица?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Да, да, јер улица је са оне стране, са ове стране, ту је цеста, ту је моја кућа, а Антон Кризманић је на тој страни и ту кућу то је војска заузела.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: То сте могли видети?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Да, то се види.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Госпођо председнице, госпођина је кућа друга кућа од те главне цесте, па је нелогично да она то не може да види тај пункт, просто је немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и даље питања?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: И нелогично, пошто каже да је ишла више пута у центар, а чак и 10.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крају ћемо са примедбама, завршите са питањима.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Хтео сам питати госпођу, да ли је радила у творници «Борово» у Ловасу?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Пита, да ли сте Ви радили у «Борову»?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Кога?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Јесте Ви пре рата радили у «Борову», јесте радили Ви у «Борову» пре рата?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Пре рата, па била сам код куће, да.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: У «Борову», да ли сте радили?

Сведок АНА ШАЛАЈ: У «Борову» нисам радила, ја нисам у «Борову» радила, нисам нигде, ја сам код куће била, а мој муж је у задрузи радио.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, то ми је познато, добро, хвала. Реците ми, молим Вас, да ли сте били на препознавању леша Вашег мужа негде на гробљу где је била ексхумација илу у Загребу, судска медицина?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Пита, где сте нашли тело Вашег мужа, идентифицирали, где, у Загребу или овде код нас?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Како?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Када су нашли тело Вашег покојног мужа, јесте Ви ишли видети?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Нисам, у Загребу јесам, у Загребу сам ишла то тамо када је било. онда сам већ изашла из села и била сам у Загребу и тамо сам прегледала.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Приликом препознавања да ли је видела уочљиве повреде на покојном мужу и где, на којим деловима тела?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Да ли се сећате, како је изгледало тело Вашег мужа?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок АНА ШАЛАЈ: Како би погледати, нисам видела тело али су ми дали његову особну карту што су нашли у томе, у том телу и као доктор је пронашао да је са леђа у кичму да му је пуцано, смртоносно убијен. А тело му нисам видела, то је све било у тој врећи већ, само што је остала веста и хлаче једино, то што није вуна иструнула, то сам и ту особну карту, здравствену књижицу и ово што је имао цигаре и то.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је неко други од чланова породице са Вама био присутан, да ли је неко други видео, од Ваших из породице покојног Мију Шалаја, значи Вашег тог мужа?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Да ли је био још неко са Вама када сте Ви то гледали?

Сведок АНА ШАЛАЈ: То су биле саме те кости.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: А Ви када сте били тамо у Загребу, ко је још све био?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Па, у једној просторији тако, све је било поређано и ту смо прошли и ту су ми дали његово.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Да ли сте сами дошли у Загреб или Вас је довезао неко од родбине?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Да.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Са ким сте дошли у Загреб?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Са мојом кћерком и са, ишло нас је јако пуно, јер је јако пуно и онда та тела тамо.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Хтео сам питати сведокињу да ли је добила обдукциони налаз на руке и да ли га поседује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од каквог значаја су та питања?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Врло битна, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да бих разумела, од каквог су значаја.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Показаће време да је врло битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните суду од каквог су значаја та питања?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Можда није време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако није време, онда шта то значи да ли је добила.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја питам, молим Вас, врло је битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на питање.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, хвала, ако одбијате, одбијате, хвала. Имам примедбу, да је нелогично да госпођа не зна да је постојао

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

контролни пункт на главној цести у кући код Антуна Кризманића, зато што је њезина кућа друга кућа од тог значи Антуна Кризманића, то је удаљеност, нема педесет метара. Значи, ако хоће да иде у центар села, мора проћи поред тог контролног пункта, тако да је сва ова прича њена безвредна, с обзиром да је она рекла да је икс пута ишла у центар села, а не види пункт који је испред ње, просто невероватно. ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају ли још питања, оптужени? Пуномоћници оштећених, изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сведокиња зна, да ли су им у том периоду након напада за кретање кроз село биле потребне пропуснице?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Када сте ишли кроз село, јесте морали имати неку пропусницу?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Пропусницу смо добивали оно када смо радили, у селу када смо били.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Јесте ли имали пропусницу?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Немам ја то сада те пропуснице, а овде сам у селу имала, па ако некуда идем, онда то морам имати пропусницу, то је тако било.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А где сте то добијали?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Ко је издавао пропусницу?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Војска је давала пропуснице, та што је дошла у село, онда смо се морали њима јавити када смо некуда ишли, код доктора или овако или ако изван села идемо, морали смо то имати.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Сведокиња је рекла да је колона заробљених из задруге 18.-ог према минском пољу прошла поред њене куће, ја сам тако разумела. Да ли је сведокиња видела ту колону?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Јесте видели када су заробљеници ишли из задруге, према минском пољу?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Да.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Јесте видели колону или?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Колону, да, видела сам их ујутру, у шест сати су они протерани, одведени су цестом горе на минско поље, то ми је крај куће и чула сам их и чула сам, нисам спавала целу ноћ, то се пуцало, то је био ужас и онда су отишли у поље тамо и тамо су и страдали.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте видели војнике који су их водили?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Јесте видели војнике који су их водили?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Не знам ко их је водио, само су ишли, који су људи могли ићи, који су били изнемогли, те су убијали тамо на путу, а сада нисам могла видети све, јер нисам на то ни мислила, само сам видела када је колона ишла горе и то сам чула како су људи јаукали. Е тога су убили када су кренули одозго.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Јесте видели то?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Да, није могао ићи и оно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Вам је син помињао да ли је он био значи 17.-ог или 18.-ог у дворишту задруге, шта Вам је причао за ту ноћ?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Да ли Вам је син био у задрузи ту ноћ прије одвођења на минско поље? Где је Ваш син био?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Мој син је био у опћини, њега су одвојили од оца, па је одведен у опћину, то сам после сазнала, а муж је остао у гаражи, он је остао тамо са њима свима другима који су били.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли Вам је син рекао, ко га је одвојио и послао у општину?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Да ли Вам је син причао ко га је послао у општину, да ли Вам је причао син, ко му је рекао, хајде ти у општину?

Сведок АНА ШАЛАЈ: То ко их је поделио, то не могу казати, јер не знам, то нећу казати, то не знам ко их је поделио, само горе су отишли.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте да је Ваша сестра Анка Јовановић и њен супруг Туна Јовановић да су они погинули на дан напада. Како су они погинули, да ли знате?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Како су погинули Туна и Анка Јовановић, Ваша родбина?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Родбина? Туна Јовановић, он је убијен и његова супруга Анка, заклали га, то је кућа запалита и она је изгорела, они су ујутру одмах погинули први дан, Цецилија Бадањак.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Како је кућа запаљена, како је дошло до тога?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Да ли је пала бомба на кућу или?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Кућа да.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Како је запаљена кућа?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Бацили су из тога, из тог тенка, јер како је тенк ишао, како је, овај, запалио ту кућу, она је изгорела, Туна је погинуо, он је погинуо, кућа је запаљена и она је запаљена.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, немате питања. Само једно питање, госпођо Шалај, кажете да је Ваш син Владимир био у притвору у општини. Нека Вас пита судија Курбел, односно нека пренесе моје питање, колико је био он у притвору у општини?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Колико је био затворен у општини?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Он је тамо ноћио, а преко дана је морао ићи радити, онда је ноћу, увече се морао враћати у општину.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Колико дана, један дан?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Он је био тамо.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Колико дана?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Како откуд?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Колико дуго је био Ваш син тамо у општини?

Сведок АНА ШАЛАЈ: У општини је он био, не знам колико, три дана је био у општини, али је тамо ноћио и ујутру одлазио на посао и опет се враћао у општину.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: И онда?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Тамо је ноћио.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: И онда кући ишао?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Је, када је прошло и када су покупили мртве и ондак је дошао кући.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: И остао кући?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Да, да, сада је код куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми госпођо Шалај, познајете ли Ви Милана Радојчића?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Да ли знате Милана Радојчића?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Радојчића?

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Милана Радојчића?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Милан Радојчић био је, али Милан је наш, у четвртм месецу ме је извео из села.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Милан Радојчић?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Милан Радојчић, да.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Да ли га познате?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Познала јесам, а сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Вас је он то извео из села у четвртм месецу?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Он нас је извео из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, на који начин?

Сведок АНА ШАЛАЈ: У четвртм месецу.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: А како Вас је извео из села?

Сведок АНА ШАЛАЈ: Тако, дошло је наређење да нас све истерају из села и сви када смо се покупили у аутобусе и он је ишао пред нама мотором и све до овога моста и ту је он стао и ту смо се истоварили и ја кажем, «Милане, шта је то?», а он каже, «ја сам вас довео доведе, сада како вам буде». Е тако ми је рекао на том растанку. Куда је он, а ми смо преко моста отишли и чекали превоз да идемо вамо, за Загреб,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема више питања. Госпођо Шалај, захваљујемо Вам се што сге уложили напор да сведочите.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам један предлог, да се као сведок позове и саслуша Шалај Владимир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сачекајте да завршимо са сведоком. Да се одјавимо са Жупанијским судом у Вуковару.

Судија Жупанијског суда у Вуковару Јадранка Курбел: Поздрављамо веће.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је.

Заменик тужиоца предлаже да се у допуну доказног поступка саслуша сведок Шалај Владимир са исте адресе као и сведок Шалај Ана.

НАТАША КАНДИЋ: Ми предлажемо да се такође саслуша Ружица Павлић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас молим, ове предлоге можете у писменом отправку све да доставите и на које околности, са тачним адресама и иначе сам мислила да у наредном периоду оптужени и браниоци такође доставе своје доказне предлоге, који сведоци, на које околности, адресе и по могућности и број телефона, да би имали неки преглед колико ће отприлике бити доказних предлога, које врсте, колико сведока, шта нас очекује у наредном периоду.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: С обзиром да смо пред крај прошле године добили листу нових сведока од неких 45, моје питање, а преко суда, наравно, Тужилаштво да ли намерава да повећа број сведока, предложи за даљи ток поступка саслушање или ће то бити овако спорадично ако искрсне неко име, да би ми могли да планирамо и да знамо шта су сведоци оптужнице, који терете оптужене, ако може тужилац, ако Ви дозволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тужилац ће као и сви други дати предлог по налогу суда ако има, а ово је сведок који се једноставно није појављивао, његово име и увек може да искрсне, никада се не зна, и за вашу и за нашу страну.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес **СЕ ПРЕКИДА** у 11,29 часова и биће настављен дана:

26. новембра 2010 године,

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. новембра 2010. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

са почетком у 9 часова и 30 минута.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА